

PAPIRU

—Me sembla que aquesta nit refrescarà.
—Ja diré a la minyona que t'entri la manta i si't sembla te la tires.

TEATRE NOVELTATS

TEMPORADA D'ISTIU

Companyia còmic-dramàtica del Teatre de la Comedia de Madrid

TEATRE TÍVOLI

Companyia de sarsuela dirigida pels senyors

ASENCIO MAS i Mestre FOGLIETTI

TEATRE ARNAU MUSIC-HALL

Tots els dies seccions a les 3 i mitja tarda i 9 i mitja nit

La Paja en el ojo ajeno

Hermosos salons foyers :: :: Entrada lliure

ALCAZAR ESPAÑOL

Unió, 7.—Gran Cafè Concert Restaurant a la carta dia i nit

Exit verdaderament grandios

LA REVUE de extraordinari exit

ROYAL CONCERT

Fabelló de Moda :: El Rei dels Music-Halls

30 HERMOSES ARTISTES 30

Gran exit de les vetilades en el nou

FOYER I SALÓ SPORT

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

Saturno Parque

Grandioses reformes

Fantàstiques il·luminacions

Els millors i mes nous sports que se coneixen

Entrada de passeig, 10 cènts.

Tots els dies tarde i nit exhibició del nano

PAQUITO

Societat LA MASCOTA, Ronda Sant Pau, 34 i 36

Lloc de reunió de «l'élite» barcelonina

Tots els dies grans concerts

Exit sorollós de la Tangerita

Esmerat servei del Cafè Restaurant a càrrec de 40 elegants senyoretes

DR. CAMPS

Consulta particular: Ronda Universitat, 14, pral. 1.ª De 3 a 5. Consulta econòmica: Fusteria 2 i 4, 1.ª De 12 a 1 i de 7 a 9

Articles per
a tota classe
de Sports

Pilotes

Tunmer

Special

RONDA SANT ANTONI, N.º 59

II CAVALLEERS II

Per preservatius bons, barats i de les millors marques del país i estranger, dirigir-se a la més antiga i acreditada casa

Carrer Cardenal Casañas, núm. 4.-BARCELONA

(al costat de l'Hotel París)

Marcelino Albiol

Fabricació de làmpares pel gas
i electricitat

Instal·lacions, reparacions

Lloguer i venda a plassos

PONENT, 42

GONOROL

SANTALOL SOL

Unic principi actiu de la Essència de Sàndal, la eficàcia de la qual ha sigut reconeguda com superior a quants medicaments s'anuncian per curar la Blenorragia en totes se manifestacions, Cistitis, Albúmina, Incontinència d'orina i altres. Mètode senzill i econòmic.

AVÍS IMPORTANT: Pera evitar en quant siga possible que els malalts puguin ser sorpresos en sa bona fe o ignorancia demaneu sempre SANTALOL SOL amb el nom GONOROL que hem patentat expresament per a dit objecte.

VENDA

En totes les farmàcies, dirigint les demandes, reclamacions i consultes a Farmàcia SOL, Cortes, 606 (cantonada a Balmes). BARCELONA.

Ets nèt i cuidadós i conserves aquest picor que t'impideix la quietut, quan mes la necessites? La sarna (ronys) també ho produeix, però desapareix ràpidament amb el SULFURETO CABALLERO (Assalt, 86, Barcelona)

VIES URINARIES

Aplicació intravenosa del 606

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENORRAGIA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Pelayo, 83
Hores, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, trimestre. Ptas. 2
Estranger, 8
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsable
els seus autors.—No's retornen els originals

PAPITU

EN SERRA

Pel nostre taran-nà, fa de bon parlar en Serra. De mitja edat, rodantxó, amb cara de còmic, afeitat cuidadosament, amb un cigarro de quinze a la boca, un xambergó d'ala ample per tot dia i un bastó del que no sab que fer-ne, en Serra constitueix el tipus ideal del regidor tranquil, del que tan necessitada n'està la nostra Casa Gran. De regidors seris, tivats, de respectabilitat enmatilevada en sobren: de concellers tous i pa-

notxes, d'aquells que fan riure amb desprestigi del conjunt de la persona, n'hi han masses: mes de representants de la ciutat que administrin amb un xisto o facin una moció parlant de pú... bliques obres, en tenim pocs, molt pocs, tant que per contar-los amb els dits d'una mà en sobren.

En Serra és de l'esquerra, d'aquesta pobre esquerra que pot dir allò dels «Segadors»: «Qui t'ha vist tan rica plena...» Ell no està per polítiques i fent lo que li diu el seràfic i beatífic Vidal i Valls, surt del pas i fa el seu paper. No pot empassar-se als radicals, políticament s'entén, doncs personalment es capaç de burxar el llombrigo al mateix Abadal i de parlar de càla Brí-gida al propi senyor Vallet. És amic de tots, perquè diu que'l que té establiment no té d'estar malament amb ningú.

Perque en Serra, a més de regidor a la lleugera, sense encaparraments ni «mandangas», és impressor. Potser això fa que sapiga tractar amb tanta diversitat de «tipos». Ademés d'impressor, diuen que's corrido. Sobres aquest punt, tan grat per nosaltres, que venim a ser l'orgue dels corridos, podriem parlar «largo i tendido», com diuen els veïns, mes gairebé no ens atrevim. Ja ho sabem que no és res que faci abaixar la cara, mes com un no sab si hi han compromisos amb cotilla de per mig, no voldria comprometre. La discreció evita moltes clatellades, i Deu nos en guard d'un «ja està fet» i d'un mal tanto.

Lo que sí direm, per ser cosa que salta a la vista, que en Serra retira «visiblement» a la una, hora en que llicencien als ocupants del palco dels xerraires, del que n'es adorno i animació, per ensenyança de joves que estudien per «calaveras». Ell sab el nom, edat, domicili i cotització de totes les coristes de la ciutat i pobles de l'agregació: coneix les tabelles de totes les moces de la Pauleta i sab totes les histories més o menys relliscoses de les tiples que passen pels nostres escenaris, cantant de pantorrilla.

La seva flaca son les dones. Sense anar més lluny, els en direm un exemple. L'altre dia va inaugurar-se la Escola de Bosc i l'home va anar-hi amb peça llarga, fent la gran patxoca. Al arribar al lloc de la cerimonia, va trobar-se amb dos revingudes «madames», quina coneixensa es veu que venia de lluny: van encaixar i van coincidir en que allò dels discursos era aborrit i sense gracia, prenent l'acord d'anar-sen a... (bueno: on van anar no ho sabem...), utilitzant un automòvil de la premsa. I mentres en Serra i ses amigues... etc., tres o quatre plumíferos van tenir que baixar a peu la muntanya amb les conseqüents malediccions.

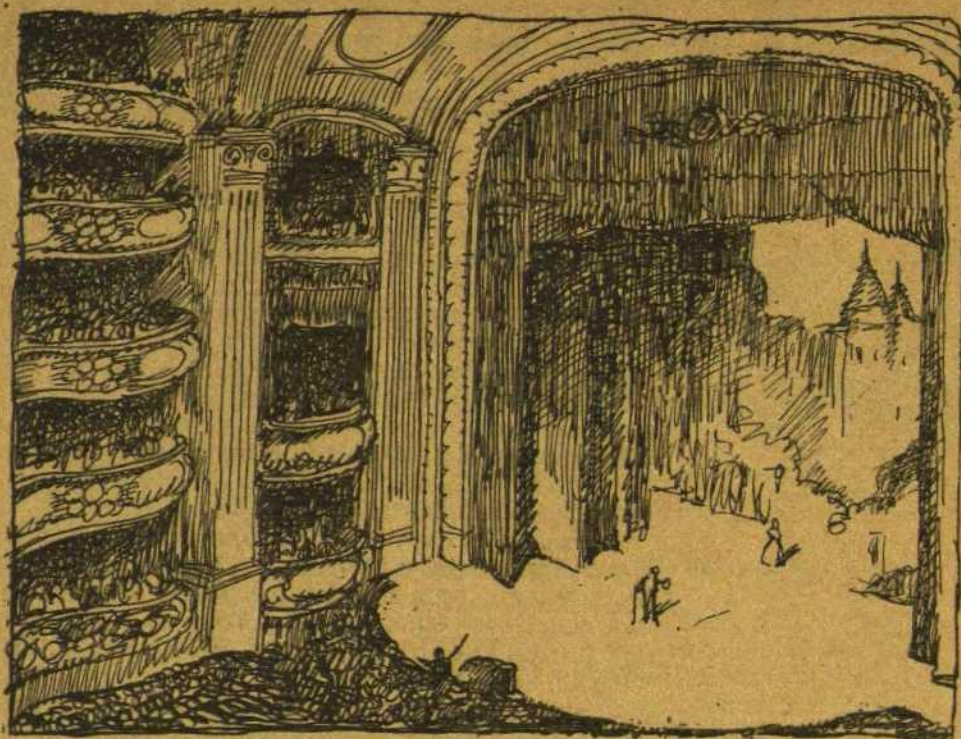
Aquest és el nostre home. És bon xicot, amable, de barrila: no creu en política i no s'hi mata amb això de l'administració, mes en cambi creu que d'aquest mon no s'en treu res si no s'aprofita el temps: i creguin que l'aprofita.

I creiem que'n Serra no s'erra.

Els nostres Sants Peres

Pere el Gran d'Aragó, Pere Grau Maristany, Pere Bolero, Pere Corominas, una pera per la sei, Paricu Genové, apotecari; don Pere (2.ª part del don Jaume); Pere Martí, aeronauta; Pere Bufa, la Petra del carrer de Sant Ramón, avui carrer de moda; Pere-z, contractista; Pere Romeu, cafeter que's al cel; Sant Pere, comediant; Santpere i Miquel, repúblico i escriptor; Pera, fruita; Don Pere Calderón de la Barca, col·laborador del PAPITU; Pera... vostès els hi desitjem moltes felicitats. A abat siga deu. (Ho escrivim amb minúscula pera que no s'empipi l'Alomar.)

ELS HUGONOTS (acte tercer).

*El sereno, cantant: — Una dona tuta sola in quest'ora? Chi sarà?
L'orquestra: — Barram!... Barram!...*

N Pepito i la senyoreta X, varen casar-se, i, seguint la costum del seu poble, de l'iglesia passaren al tren per a emprendre el viatge de nuvis.

Arribats que foren a Barcelona, primera estació del seu itinerari, s'entregaren, com es natural, a les dolces expansions de l'amor; però ben prompte se toparen amb una dificultat insuperable que no'ls deixava arribar a la consumació... dels seus vehements desitjos.

Trobant-se forasters i desconeguts a Barcelona i no sabent com sortir d'aquell apurat cas, decidiren consultar-lo amb el papà d'en Pepito, persona molt experta i entenimentada que s'en havia vistes de totes. Com que'l seu estat d'ànim no'ls hi permetia grans esperes, determinà en Pepito fer la consulta per telegrama, amb gran esverament de la pudorosa nuvia que s'hi oposava tot dient: ves, quina vergonya..., tot-hom se n'enterarà.

Sortosament en Pepito era un xicot molt instruit i espavilat i tranquil·litza a la seva costellera, dient-li... No t'apuris, tonta, per tan poca cosa... ningú sabrà lo que volem, perquè faré un telegrama en francès i cifrat.

Pocs moments després entrà el fil en funcions i trasmeté el següent lacònic telegrama:

7 et 3

Descloure el telegrama el papà d'en Pepito i esclafir en una sorollosa rialla fou tot igual, per que ben prompte comprengué que'l seu fill li deia:

Telegrames cifrats

sumar la realització dels seus somnis i apurar la copa de la felicitat que tenien en son poder i havien de deixar a mig tastar-la, sufrint un suplici sols al de Tàntalo comparable, telegrafiaren de nou al papà, dient-li, com un melangiós plany:

o sigui:

7, 13, et 3

C'est tres étroit.
(Es massa estret.)

Tampoc foren gaire afortunats en la resposta, doncs si be el papà, que era tot un punt filipino, els hi donà una solució, no era la que ells tan desitjaven.

Fou la següent la resposta del papà:

Si 7, 13 et 3, 69

lo qual en llenguatge francès, vol dir:

Si c'est tres étroit 69

i en català castig:

Si es massa estret 69.

Deixem a la curiositat dels lectors l'averiguar lo que vol dir l'última part d'aquest telegrama, i que és lo que en vista d'ell feren els nuvis. Nosaltres ens limitarem a dir, que s'acabaren els telegrames; que els nuvis tornaren contentíssims del seu viatge, fent-se llengües de la seva felicitat; i que aquesta està sols entelada per la pena de no haver tingut encare, amb tot i els molts anys transcorreguts, fruit de benedicció.

C'est étroit
(Es estret.)

Sense perdre un moment el bondadós papà envià la resposta també en francès i en telegrama cifrat, dient per tota solució al seu inexpert fill:

Si 7 et 3, 7, 9

Presos de la més gran nerviositat i agitació esperaven els nuvis la resposta a son telegrama i caigueren en el més gran abatiment i desespero al rébrer-la, perquè no'ls hi donava cap solució que permetés vence la dificultat que s'oposava a la total realització dels seus amorosos i ubriagants desitjos, perquè'l papà els hi deia, amb un fredor i lacònicisme desesperant, lo que ells ja sabien o sigui:

Si c'est étroit set neuf
(Si es estret es nou)

No satisfet de la resposta i esperonats cada moment amb més furia per els forts desitjos d'arribar com més prompte mellor a con-

Un nuvi rue

N Badó era un pagès d'allò tan pagès que els seus pares, portats per l'avarícia d'un bon dot, el casaren per força amb una rica pageseta del poble, nomenada Pauleta.

Arrivà el dia del casament i amb ell la nit de nuvis. Però com que en Badó era tan tanoca la passà tota dormint com un tronc amb gran disgust de la seva costella, que indignada d'això anà a trobar a son pare, explicant-li l'ocorregut.

En Nasari que aixís se deia el sogre d'en Badó, que ja coneixia el caràcter tonto del seu nou gendre, decidí empèndrel i fer-li obrir l'ull com vulgarment se diu per a que lo menys la nit vinenta no fes el ridícol, portant-se com deu portar se tot home en tan *escabroses* i *memorables* batalles d'amor. I aixís ho feu:

—Escolta, tu, Badó: m'han dit que has passat tota la nit dormint com un beneit...

—I està clar; que volieu que vetllés?

—I doncs, carcamal, que no sab que la nit de nuvis?...

—Es una nit com les altres...

—Es veritat... però.. acostuma a ploure...

—Doncs mireu que tota la nit ha estat molt seré; no ha caigut ni una gota.

—Oh! Si d'això precisament me queixo; porque no ha caigut cap gota.

—I en tinc jo la culpa?

—Però escolta, home, escolta: no siguis neula, l'home quan se casa...

I en arribant aquí la veu den Nasari anà disminuint paulatinament hasta convertir-se en un xiu xiu a cau d'orella den Badó!... Sols un cop per haver sigut dites amb veu bastant alta se pogueren comprendre les paraules de «Però tu no t'has ficsat amb els goços? Doncs es igual.» Però altra volta disminuí la veu, continuant sempre baixa hasta que mitja hora després d'haver començat la conversa, sogre i gendre se separaren.

..

Arribada ja la nit, en Badó i la Pauleta se'n anaren a dormir. Ella hi anava bastant confiada, esperant passarla un poc més *moguda* que l'anterior; però ell encara que desitjava de tot cor fer-se notable als ulls de la seva dòna, tenia no obstant quelcom de por de que no quedés prou bé.

I ja en el llit, quan la Pauleta ja comensava a impacientar-se al veure l'indiferència amb que'l seu marit se la mirava, en Badó que havia interpretat malament les indicacions de son sogre, creient ja prudent entrar en foc, l'agafà com qui agafa un fardo i posant-la travessera al llit començà a olorar-la de cap a peus.

La noia, tota estranyada, el deixà fer, però lo que la deixà més parada fou quan vegé que en Badó cansat de passar-li el nas per tot arreu, se n'anava a la paret i apoiant-se a la mateixa amb una cama i aixecant l'altra, se posava a orinar.

El tanoca den Badó havia seguit les indicacions del seu sogre: havia fet lo que feien els goços!

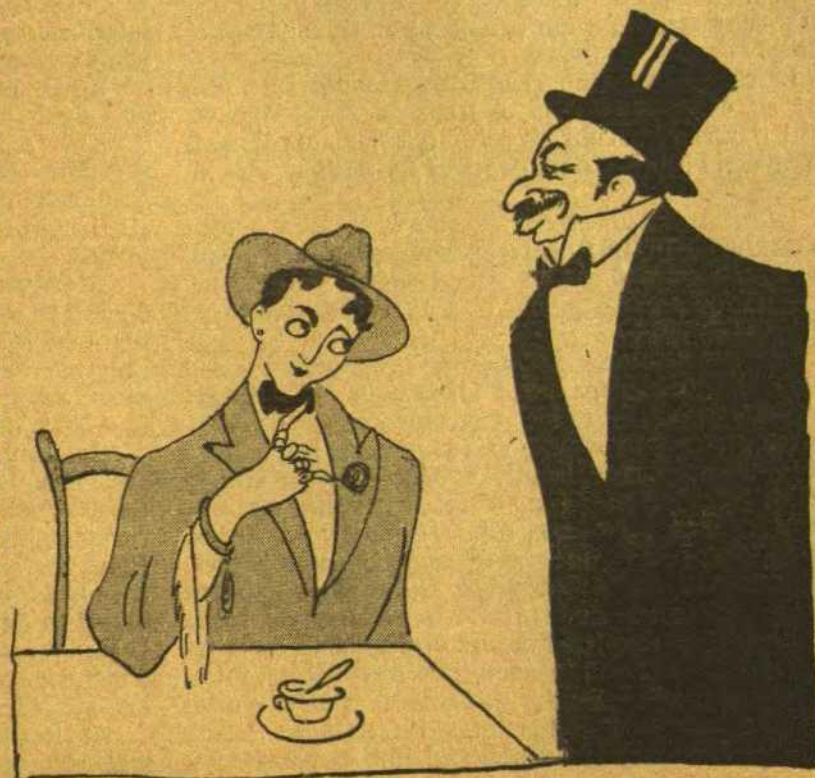
En el tramvia

Anavem l'altre dia an el tramvia d'aquesta ciutat que desde que hi ha caigut el periòdic de vostès està transformada, i al tallar el bitllet el conductor s'adonà que al nostre costat hi anava una pell d'aquelles que's fan agradar per tothom i va passar-li per deferencia el bitllet, dientnos: —Aquest és especial per aquesta senyora.

A lo que va contestar l'aludida:

—Merci bien, Monsieur.

Al baixar del tramvia va l'ensar la senyora el bitllet i vàrem recullir-lo per a enviar-lo a vostès porque ens diguin si estaven ben aplicades les paraules del cobrador. El nombre del bitllet era 69069.

—I vostè, jove, què és?
—Jo? Miltja figa, mig rolm.

—Tot se fa dret an aquesta casa?
—No, senyora, allí dintre ho fan assentats.

Com que la calor dilata els cossos, hem hagut d'anar a cal sastre per a que'ns aixampli bon xic els pantalons.

La calor barcelonina és una cosa insuportable. Encare no os en adoneu, ja os trobeu mullats. Aquesta suor! Barcelona té dugues coses que fan suar als seus ciutadans: l'humitat o mullader de l'atmosfera i les xicotes.

La primera d'aquestes causes no la tocarem perquè no es propi del PAPITU entretenir-se amb aquests estudis; a les xicotes sí que les hem de tocar, perquè això ja entra dins de la nostra secció, i si les toquem es que'ns hi entra.

I de que les dones fan suar no'n tingueu pas cap dubte. Des de la raspa que a l'hora de la llet — les set del matí — baixa a l'escala a recullir joiosa i fresca la llet calenta de l'aixerit cabrer, i la mateixa raspa que a cal adroguer, jugant jugant, es deixa amagar un nap sota de les faldilles; i la modisteta esplèndida que tots heu vist passar pel vostre costat — compartint l'atenció entre'l novio i el fil que tant li té recomanat la mestressa però que a l'últim acaba per perdre, — passant per la veïna casada que surt al balcó a ensenyar-vos la fè de baptisme i acabant per les professionals de la revolució de membres — de membres secrets — totes, totes, ens fan suar sang i aigua, i jo crec que si no'ns volem decandir, haurem d'acabar tots a la muntanya Pelada i consolar-nos amb la montanya i amb la pelada per més saludable i menys exposat a contratemps.

Si vos en aneu al Paral·lel i entreu a l'«Arnau», vos

topeu de ple a ple amb la molçada *Cachavera* que us *desencola* — paraula d'un corrido de «La Paloma». — I si vos comença d'ensenyar geografia personal des de dalt de l'escenari acabeu per perdre el rumbo i la tant anomenada carta de navegar.

Si marxeu al «Recreu», vos trobeu amb la *Ero*. Dona que és la plena confirmació de que allà on hi ha pèl hi ha alegria, perquè ella és alegre, molt alegre en correspondència a lo altre que hem anomenat i que no volem dir per trobar-ho massa, massa pelut.

Si os deixeu caure al «Trianon», vos surten les *Africa*, *Sirenita*, *Sabatier* i altres que encare que algunes tenen quan son a l'escena molt poques facultats, quan no hi son és precisament quan se mostren artistes indiscutibles, les unes, de la paraula manejant admirablement l'idioma o llengua i les altres del moviment i del ritme.

En fi, que un hom està condemnat, gira't per llà on vulguis, a suar de valent.

Avui si Déu vol, hauràn debutat a l'«Alcàzar» les germanes *Llibertat*. Tots els corredos s'amaneixen per la llibertat que hi haurà. Amb elles no hi cabrà allò de «Estigui quiet!», i en canvi hi cabrà lo altre segurament.

El senyor Carabellido, que sempre està carregat de dones i se les tira de valent, ha caigut malalt — suposem i desitgem que no serà gran cosa. — Això ha sigut la causa de que *La Revue* que s'estava representant en *pleno èxilo* hagi sigut sospesa i substituïda per la obreta «Lluvia de príncipes», molt moral i material.

En aquesta santa casa, cap i casal de Catalunya, continuen les seves conferències il·lustrades les *Paq Calzados*, la gran professora de llengües; *Guarant*, aficionada al mango i plàtano com tota bona americana; *Plata*, una mica gastada; *Rosalito*, que quan s'en va a dormir és tan aficionada als quèntos que s'està amb l'espelma dali que dali, fins que ja no n'hi queda; *Lola Cervantes*, aviat immortal com aquell bon senyor autor d'una novela molt interessant; *Niña de Lucena*, *Rossini*, etc., etc.

Al «Royal Concert», quin foier està ple de *follores* i *malandrines*, — i sobre tot de *follores* — també segueixen amb els mateixos lloros i les mateixes artistes: la *Bella Nena*, la *Baturrica*. Ja les coneixen.

TEATRES

L'ausenta

PRINCIPAL.—*Los bifos del sol naciente.* Amb un èxit clamorós, xardorós, com no podia ésser menys en el passat mes de Juny, un èxit veritablement japonés, en *Simó Raso* ens ha fet un *Tokesano* despampanant. Aixís ho hem reconegut tots els qui entenem i perdonin la modestia.

NOVETATS.—*El señor Juez.* Es tracta d'un *vau-deville* moral, que encare que no lligui amb les nostres creencies, no per aixó deixem de reconèixer que té gracia i que la gent de càn *Tirso Escudero* ho treballa de mil bones maneres. La gent hi riu amb en *Bonafé*, que és més llarg que una discussió sobre'l túnel de la Reforma, i hi passa bé l'estona.

TIVOLI.—*El amigo Melquiades.* Ha succeït lo que era una predicció per part nostra. *L'Arniches*, que és un frarot amb les seves camelancies, lexicografles empescades, genialitats de *Puerta del Sol*, que tan fan desesperar als de la *Veu*, i la veritat no creiem que'l rei del trimestre vulgui fer la pols an en *Xenius*, ni menys que aspiri a una plaça a l'*Institut dels Set sous Catalans*, l'*Arniches*, doncs, amb una grossa de xistos i una pluja més forta que si estrenés en *Gual*, amb uns *nyigus* den *Serrano*, omplirà el concorregut barracó del Passeig de Gracia, durant nits i nits. Més val aixís.

APOLO.—*Dos cops per setmana.* L'inventora de la verdura ens il·lumini, que comedia més desvergonyidament verda que la que vàrem presenciar el dissabte a la nit, ne cauen poques en lliura i fins en kilo. En aquell diàlec, l'autor italià (a qui no trigarem en nomenar corresponsal d'aquesta redacció), hi ha abocat totes les combinacions llengüístiques de que son capaços homes i dones, desde la tastada d'*Adan* de la saborosa poma de la mare *Eva*! I quines coses que saben els italians! Sempre havíem cregut que per garlar i macarrons es sols l'Italia. En Sanpere i companyia a l'altura de les circumstancies.

COMIC.—Si bé *La Corte de Risolia* pot anar ben bé a fer pastetes, *El Amigo Melquiades* ha fet sort. I com que el trumfo sempre's compta... Bè la companyia

Una Tocado d'en Marshall.—En *Marshall* (*Don Franck*), que és un graponer del piano i de tota mena de pianos com tots sabem, en la molt noble ciutat de *Malaró-sur-Mer* va donar un saborós concert, després d'un no menys saborós viatge amb tartana, en el que va tocar (en la tartana i en el concert), obres de *Schumann*, *Listz*, *Chopin*, *Borras de Palau*, *Granados* i *Palhé freres*. Fou ovacionat i raptat per una sufragista milionaria. A consecuencia d'aquest rapte s'ha fet un altre *chaquet* de color d'espino artificial.

L senyor Jaumet, que per desgracia se va casar deu fer un sis anys amb una nena molt guapa que's deia Margarida, té are dugues criatures (nenes), i trobant-se la senyora a fóra de Barcelona fa uns vuit dies, les nenes no paren de cridar que volen a sa mare.

—Mamà, jo vull que vingui la mamà...

L'altre dia vaig trobar al senyor Jaumet a la Plaça de Sant Just i li vaig preguntar per la seva senyora, i al preguntar-li si les nenes cridaven tant, me respongué:

—Ai, no me'n parli! Estic tip de mamà fins al cap d'amunt.

—Diu que tens relacions amb un pianista?

—Sí, noia, i que fa corre els dits que és un gust.

TAURINES

Manual papítesc del perfecte torero

(CONCLUSIÓ)

I anem cap al final dels nostres coneixements tau-ròfils dels que tantes i tantes alabances hem rebut i continuem rebent, de part del *Gallo, Gallito, Belmonte, Sacas, Metralla, el Hombre torrafe, Don Tancredo* i de més eminències de les banyes. Fins ara, solsament hem parlat de les sorts del toreig. Ara ens permetrà el llegidor que a *modo de manera* de vocabulari, convenientment classificats abecedàriament com vulgars companyes de *traiatu*, parlem, definim i especifiquem les diferents denominacions dels braus.

A

ABANTO. — Denominació que reben els toros que s'espanten al veure'l torero. Aquesta mena de toros, que tan parells són als polítics professionals de la revolució, no abunden gaire. Més aviat trobareu toros que al veure'l toro tremolen més que un *currido* davant d'una mare d'una bailarina.

ALBARDAO. — Toro quin pèl recorda a una albarda. No confondrels amb determinades personalitats que la seva clepsa reclama l'albarda més que'l pèl.

ASTAS. — Vol dir banyes. Excrecències que porten molts animals, més o menys simpàtics, en el cap. Quan l'animal té banyes amb ramificacions, com per exemple'l *ciervo*, les dónes fan disecar el cap i el fan servir de *bastonera*, en els rebedors de les cases. Hi ha visitant, que al veure tanta banya, pren el *ciervo* per l'escut de la casa.

ASTIFINO. — Banyut amb modos.

ASTA NIELSEN. — Casa cinematogràfica.

B

BARROSO. — Era un ministre que mereixia ésser retirat al corral.

BECERRO. — Criatura de pit.

BIZCO. — Borni com el difunt Cánovas.

BRAGADO. — En Romanones sense anar més lluny.

BUEY. — A 1'75 el kilo. I encara pujarà més.

BURRICIEGO. — Es refereix a un toro que pert en el molt noble *juego del burro*. No se permeten *traviesas*.

C

CAMPANILLA. — Fill petit d'un campaner.

CAPUCHINO. — Reverendos PP. (Pepes.)

CARETO. — Meuca de categoria de 0'50, 1'00, 1'50 2'00 i 2'25. (Sense propina.)

CASTAÑO. — Fotògrafo.

CORRIDO. — Exemplar que sol trobar-se de 1 a 5 de la matinada en el *Lyon, Buena Sombra, Alcázar* i de més sucursals dels Estudis Catalans.

CUNA. — Institució benèfica.

CH

CHORREADO. — Prové de *chorro* i no donem més explicacions. El qui vulgui sapiguer, que s'en vagi a Salamanca, que hi trobarà a l'Unamuno.

D

DESPITORRADO. — Es un torrat que ve de *Despi* (*San Joan*).

H

HORMIGÓN. — *Armado*. Dirigir-se a Miró i Trepal, fabricant de *reformismo artificial* i diputado d'empavimentos i construcciones.

Huido. — Actitut que varcn pendre molts diputats d'idees avansades en l'istiu de gracia de 1909.

J

JABONERO. — Venedor de sabó. Un que dona sabó. Un diari que adula a n'en Maura. Un altre que fa l'*idem* an en Lerroux, etc.

M

MEANO. — Tradueixin-ho al català amb molta cura i riuràn.

MELENO. — Toro modernista.

MOGÓN. — Toro que té una banya malament. Això es que reb però no cobra.

N

NEGRO. — Individuo que per més que hi facin foc amb un revòlver, no hi podran fer-lo *blanco*.

NOVILLO. — Toro jove i amb poca experiència.

O

OJINEGRO. — Cantin la cançó:

«Jo te l'hi vist Mariagneta,
jo te l'hi vist el rossinyol;
jo te l'hi vist, que anava negre,
jo te l'hi vist que duia dol.»

P

PINTA. — Estat fisonòmic-fisiològic i escamadògic.

R

REBARBO. — Renec dissimulat.

S

SALPICADO. — Toro amb taques com si es tractés d'un individu que hagi rebut.

V

VERDUGO. — Plaça vacant i de poca feina.

—Després de «La Nit de l'Amor» voldria que'm toqués «El Pardal».

CARNET DEL PAPITU

Ja tenim l'istiu a sobre,
ja ha arribat aquell bon temps
en que'l sol pica de veres
i se súa de valent.
Ja's preparen per l'*Ensanche*
els balls típics de carrer,

amb sortija i cadeneta
i concurs de graponers.
Ja ve el temps dels *mantecados*,
de les cindries i del gel,
dels *horteras* sense ermilla,
millor dit, sense calers;
de les dones escotades
ensenyant un be de Deu
de pitrera que'ns fa perdre
la raó i l'enteniment.
Ja ve el temps del *tapa-rabos*
i dels banys de Sant Miquel,
dels viatges deliciosos
a Malgrat, Blanes i Arenys;
de les nits belles i plàcides
que cercant fresca i plaer
presumint van tots els *frescos*
amb la flavia de bracet
al poètic *Rompe-olas*
per tocar varios extrems.
Temporada encisadora
es l'istiu a tot arreu,
tothom sent que la natura
se li engresca de repent,
bull la sang i tots els membres
s'ens dilaten amb excès
perque es una llei orgànica
demostrada ja fa temps
que dilata tots els cossos
la caló, prou que ho sabem
per les propies experiències
que amb el cos ens hi fem fer.
Deliciosa temporada
papitesca per demés;
quan el sol pica de veres
no hi ha modo d'estar fresc
i per més que's gastin vanos
i s'afaitin a repel

i's vesteixin amb la roba
de la cèlebre Phryné,
a l'istiu tothom s'ofega
i tot Cristo va calent.

**

Perque al pa s'els hi ha apujat
hi ha un gran pànic a Madrit,
i, segons lo qu'hem lleixit
està el públic escamat.
Aquella alça repentina
no li extranya al català,
puig no sols se li alça el pa,
que se li alça la sardina.

**

Avui dia, està vist, no pots fiar-te
de ningú, ni tant sols de la camisa
que portes, perque apenes te descuides
te dones compte que te l'han fregida.
Un exemple recient ens ho demostra,
el succés culminant dels últims dies:
Una vella i un vell a la nit surten
i s'en van a passeig amb una amiga,
mengen uns quants bunyols de vent o
i a l'anar-s'en al llit, aquella *lla* [d'oli
els cus a punyalades de tal modo
que no s'en canta més gall ni gallina.
Moraleja: lector, si tens carpanta
no facis el bunyol mai en la vida
d'anà a menjar bunyols amb una dona
que't convidi a la nit, perque perilles

i al encant tens la vida, com les pobres
víctimes que al Encant diu que venien.

**

«Amor mojado» es el títol
d'una opereta en dos actes
qu'ha d'estrenar-se al Romea,
segons diuen els programes.
Ja estem esperant el dia
del mullader que's prepara,
perque un estreno amb mullena

es un cas que despampana.
Aquella nit serà cosa
d'anar-hi amb impermeable
per evitar qu'ens esquitxin
el galan jove i la dama,
puig l'amor no està per quientos

i quant surt furient com l'aigua
de les tivantes mangueres
no respecta ni an en Maura.
Tampoc serà mala ideia
anà amb xanclos al Teatre,
puig l'humitat perjudica
i el reuma deu evitar-se.
Suposant qu'estiguin plenes
de *gom a gom* les butaques
i entre la *goma* dels xanclos
i la dels impermeables
no os dic res si farem *goma*,
amb tanta *goma*, ai, la mare.
I es que sempre gasta articles
de goma aquell que no bada
per preservar-se el *pellejo*
contra el mullader de marras.
En fi, esperem aquesta obra
amb candeletes, paraula,
i estem segurs que l'artista
que faci d'enamorada,
deurà di en alguna escena
de qualsevol dels dos actes:
Ay, amor, como me has puesto!
M'has deixat tota mulladall!

**

A la Academia tindran
aviat una senyora
qu'es la cèlebre escritora
Emilia Pardo Bazán.
Veurem de molt bona gana
que li facin tal honor
para mayor esplendor
de la lengua castellana.
Qu'es una llengua frapant
que'ns agrada amb confiança,
encare que la de França
també ens agrada bastant.

Total, res.

He pasat per Canaletes. No havent-hi hagut res gros el diumenge, la tasca s'em fa difícil i no se per on començar. A Canaletes, casino dels futboleros que no tenen local social, m'han contat 432 xafarderles; m'han parlat del «Peris, sí» i del «Peris, no», que tant rebombori ha armat a can «Barcelona»; m'han dit que si Fulano que are es del Daixonses, passa als «Dallonses», perquè li donen més d'allò... Res que pugui conta'ls-hi com a cosa certa, doncs d'infundis jo no'n gasto. Per això hi ha els diaris. Em topo amb en Greenwell. «Usted querer aprender ingles?» diu. «Mochò barato...» M'excuso i penso que'l xicot fa bé en buscar feina.

Arriba en Menech i diu que ve de l'Hípic. Contin si es deu haver aborrit, que ni esma té de dir un xisto. La cosa ha anat com cada any. Molts caballs, dels que'l pinxo ha sigut el «Vendeis» del duc d'Andria Manela; moltes senyores, senyoraces i senyorettes; molts carmetllos i molt castellà; vestits extravagants d'aquells que'n diuen de moda; un melitar francès, especialista en caigudes; en Serra de *Las Noticias* fent el peça; en Permanyer, de ídem fent conquestes; 341 fotògrafos, uns amb màquina i altres sense, i 60 i pico de plumífers.

M'entero també:

De que'l segon del «Barcelona» n'ha fet nou al «Català». I això que duia un team nou!

De que les dones han jugat amb la consegüent exhibició de pantorrilles. En Pich, sempre galant va dals-hi una copa. Diu que ja ho xafen millor! Amb paciència i saliva!

A can «Barcelona», van jugar un partit de nit. Ha sigut una gran pensada, doncs el camp estava il·luminat i la tribuna a les fosques. L'«Inter» i els de la Casa van fer-s'ho, i els primers, que van començar esparverant, al fi van perdre per 5 a 2. En Bru, va ser el millor. En Bigué, direm que tant dolent resulta de nit com de dia.

I prou per avui, que'l negoci no dona.

COSES DE BANYES

LA MALA SETMANA

Sabíem la mala setmana radical, coneixíem aquella altre mala setmana sagnanta també com la radical i que també's desenrotlla en els baixos fondos socials, emprò mai havíem passat una mala setmana taurina.

Mes com tot arriba en aquest món de mones, la mala setmana taurina ha arribat també, matant-se trentavuit toros en nostra mai prou alabada Barcelona en els set darrers dies. Si seguim aixís, aviat les banyes de toro les trobarem a munts, com les esclafolles de musclos i les closques de caragol.

Trentavuit toros morts en set dies, no gairebé, malament i pitjor. Are digueu: no n'hi ha per tirar el barret al foc?

*Arenes. — Dia 24: Gaona i Posada
Sis toros del Duc de Tovar*

Poques vegades hem vist sis mansos més indecents. Transcorregué la tarde a *golletazo limpio*.

L'indio *Gaona*, apàtic i sense ganes de ficar com si estigués estragat, i en *Posada* tant apàtic i tant indio com en *Gaona*.

*Sport. Dia 24: Ballesteros, Cuatrodedos y Chanilo
Sis toros de Villalón*

Al «Sport» ja li van els tramvies. Ja era hora. D'altra manera allí no podien anar-hi més que'ls del «Centre Excursionista» o els del «Club Montanyenc».

El dia de Sant Joan tinguérem una altra novillada com per adormi'ns-hi.

En *Ballesteros* té ganes i fusta, emprò sembla que no s'hi farà cap moble matant toros.

En *Cuatrodedos*, a qui li falta un dit que no sabem on l'ha ficat, no passa de toreret de festa major.

L'únic que creiem que farà és en *Chanilo*, qui treballà resentint-se encare de la cornada del mes passat. Pobre noil Feia una llàstima! Semblava un client del Dr. Boadal!

*Sport. — Dia 28: Ostioncito i Celila
Sis toros de Cobaledas*

Tenia que venir el *fenómeno Belmonte* i va fallar per estar ferit. Aquest minyó no guanyarà per àrnica. L'afició sortí guanyant amb el canvi, veient al *Celila* que mata més que el general Pancho Villa.

L'*Ostión* sortí del pas, pàvero com sempre. En *Celila* arrià dos estocades colossals que ja valien l'entrada. Per veure ficar an aquest home val la pena de fer tots els papers ridículs.

El bestiar ben presentat, emprò sense poder. Cobaledas? Coba-le-dás!

*Barceloneta. Dia 28: Fuentes, Manolele II, Blanquilo
Sis toros de Carreros*

Una altra novillada sense solta.

Pot resumir-se amb aquest telegrama:

«Fuentes gandul, Manolele gris, Blanquilo negro. Ganado perdido (manso).»

*Arenes. — Dia 29: Saleri II i Freg II
Sis cabres de la Vda. de Soler*

La senyora Vda. de Soler es veu que enlloc de toros té cabres. Una viuda que tingui cabres no té res de particular, emprò sí que'n té si les cabres volen ésser col·locades com a toros.

En *Saleri*, ensenyà la ceba tota la tarde. Aquest minyó sembla que ja s'en somrés de l'afició barcelonina. Torejà com ell sab fer-ho quan no vol treballar i matà a pitó passat i tapant la cara de la bestiola.

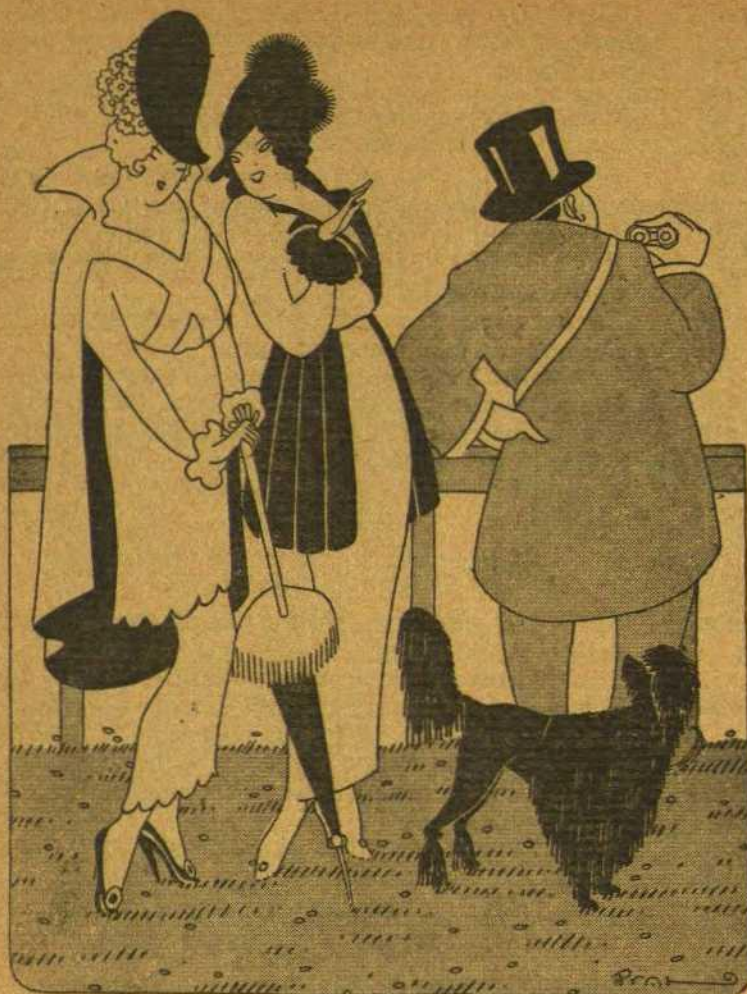
En *Freg* sembla que s'ha arreglat quelcom. Torejà més aplomat i *camela* una mica més l'estoc. Si apreta una mica donarà gust a molta gent.

A les sis, les sis cabres de la Vda. Soler ja eren mortes. Vá quedar descansada la bona senyora...

AVIS IMPORTANT

GRAN CONCURS DE LES ARTS I ELS OFICIS

Número vinent dedicat als Barbers i al seu ofici! Gran barrila, perquè allí on hi ha pèl hi ha alegria. Xistos, anècdotes, qüentos, combles, motius, etc., etc.

—An aquest ral, que totes li ponen.
—Doncs digues que deu ser un home de molts ous

Motius de les Corts de Sarria i de Sans

A cal Menja-rates, a cal Rata Pinyada, a cal Pu-
dent, a cal Mata-gats, a cal Pela-esquenes, a cal Llan-
gosta, a cala Esquerda-catres, a cala Llepa, a cal
Escata-totxos, a cal menja-budells de burra, a
cal Servell de Pussa, a cal Mata-xinxes, a cal Escura-
nassos, a cal Nas de Lloro, a cala Sardina-dreta, a cal
Macadura, a cal Cigala-seca, a cal Peix-pudent, a cal
Pirata, a cal Capità de lladres, a cal menja-tomàtecs,
a cal Pixa-olives, a cal Menja-cigrons, a cal Drapaire,
a cal Menja-faves, a cal Tos de gos, a cal Llepa-figues,
a cal Bunyigos de Toros, a cal Peret-mamón, a cal
Mussol-cego, a cal Llepa-pinyols, a cala Cardets, a cala
Tirona, a cal Dimoni, a cal Macu Pren, a cala Ensalsa-
da, a cala Pixa-llits, a cal Pan-i-Toros, a cal Cucs, a
cal Llepa-culs, a cal Mamona, a cal Pallanguarda, a cal
Escura-paielles, a cal Llepa-coques, a cal Llepa-tifes,

NÚMERO VINENT

ACONTEIXEMENT PAPITESC

MOTIUS DE LA CIUTAT DE SABADELL

a cal Pagès, a cal Cols, a cal Panarra, a cal Galli-
na-seca, a cal A'calde Cunillet, a cala Camarera,
a cal Llepa Taques, a cal Garrofos Podrides, a cal
Saca-llet, a can Lluent, a cal Unta-frenos, a cal
Atmetlla Torrada, a cal Tripa de Gat, a cal Robi-
net-mana, a cal Aviador, a cal Sacatones, a cal
Cul-brut, a cala Cara-bruta, a cala Empolvada, a
cal Te-dono, a cal fondista, a cal Podridura de
Pixum, a cal Papites, a cal Figaire.

Mala interpretació

EN un dels voltants de Reus s'hi ce-
lebrava aquell dia un casament.
El nuvi era el fill de l'arcalde, un
pagès de nom i de fets, que mai
s'havia mogut del poble; ella era també una pa-
geseta de per allí els voltants, filla d'un dels mes-
rics pagesos de la localitat, però un poc més ma-
liciosa que ell, com a dona que al fi era.

Després de la cerimònia, la mare anà a abra-
çar a sa filla, i plorant i sumicant li donà alguns
concells, fent-li també algunes observacions refe-
rents al seu nou estat en el que començava aquell
dia a entrar.

Arribada la nit i després d'haver fet una mica
de xibbarri, cadascú s'en va anar al llit, i els dos
nuvis per a no esser menys els imitaren més con-
tents que unes Pasques.

Amb un santiamén, tant ell com ella varen
despullar-se. I ja en el llit quan les mans comen-
çaven a maniobrar ella se fixà que havia perdut
l'anell.

—Ail Cisco —digué an el seu marit— he per-
dut l'anell...

—Caramba! —respongué l'altre— sí que l'has feta
bona. I no sabs aon?

—Ha d'esser a sobre el llit; si ara mateix la duia.

I els dos, encare que de molt mala gana, se posa-
ren a buscar-la, per por de que l'endemà no la trepit-
gessin, si hagués caigut a terra.

Separaren els llençols, els coixins, regiraren els ma-
talassos i... res, l'anell no apareixia.

—Noia, aquí no hi es —deia en Cisco— mirant per
novena vegada per entre els llençols, —tindrem que
deixar-ho corre.

—No, Cisco, no; busca, ves que diria la gent si me
vegessin sense anell...

—Però què vols que busqui, si no la trobo... no veig
res... Això no ho es.

Amb aquestes, la mare entrà al seu quarto que es-
tava al costat del dels nuvis, a temps que sentia les
paraules de... «que vols que busqui, si no la trobo... no
veig res...» dites pel Cisco i traduint-les de diferent
manera que ells digué picant amb les mans a la paret i
amb tota la força dels seus pulmons de pagesa:

—Ja m'ho temia, badoc, ja, que faries una planxa...
Entre mig de les cames, a sota la panxa...

LLò de que enmòc en passen tantes com an el món, sigué rectificat amb plé coneixement de causa per un barceloní, qui objectà qu'encare en passen més a

Barcelona.

Diem això com a preàmbul d'un bonic pas de comedia, que tingué per escenari el nostre graciós passeig de Gràcia.

Heusaquí que hi trotava un ruquet enganxat a una tartaneta, quan de sobte la bestiola s'espanta, aturant-se en sec; baixà l'home, qui perdé massa aviat la paciència, empenent-les a garrotada *limpia* contra el primitiu motor; an aqueixes, el burret aplanà les orelles, etzivà un parell de guitzes, i ensenyà les dents an el seu saió, com a protesta del furient càstic.

S'anà agrupant la gent, destacant-se un senyor, qui es decidí a reptar an el peguissaire, dient-li:

—Vaja, home, no malmeteu aixís a la pobre bestial!

L'enfurismat tartaner li replicà:

—A vostè, qui li demana an aquest *tinglado*?...

Que potser és de la família?

El senyor compassiu retornà la pilota, responent-li tot sornaguer:

—Ja veureu: es que no puc sofrir que dos germans se peguin!

Quan me poso efervescenta
me fico a dins d'un forat
i amb els esquitxos que trec
tot el cos faig tremolar
i si puc arribà al ventre
el deixo ben arreglat.

(Solució al número vinent.)

Solució del núm. pasat:

LA CADIRA

CASTELLANADES

Parlant de periòdics catalans, deia una senyora:

El Pan pino tu agrió da molido.

La traducció al número vinent.

Traducció del número passat:

Nada pasa al juicio oro.

RESPALLA AL SENYOR.

CORRESPONDENCIA

Mai K. Rdem.: Tinc el gust de saludar-lo i de dir-li que li publicarem lo que'ns envia. — *Un tranquil*: Rebuts els motius de Terrassa que'ls publicarem aviat, perque segons notícies son molt esperats. — *Mahomed Ben Ali*: Ja se sab que en qüestió de senyores els gastos van a carreg del comprador. — *F. C. del X. C.*: Desitgem que pasin una bona festa major. Els motius seràn publicats. — *K. Pat 2*: Li publicarem un dels dos xistosos que ens envia. — *Favota*: No té mala ploma vostè; però els finals no tenen novetat. — *El Noi K. Gat de Gràcia*: De Gràcia ne té, però potser seria una mica massa diluït per un public com el nostre que vol les coses concentrades. — *1000 a*: Procurarem arreglar-lo una mica i el farem sortir. — *Quimet*: Trevalli i esperi, que d'un temps un altre'n vé. — *En Deu*: Rebuts els motius del moll del carbó vegetal, que seràn publicats. — *Mans de plata*: Pot molt ben anar i el guardarem per publicar-lo. — *Lingam*: Si se li acut ja farà el favor d'enviar-s'ho, perque si està bé li publicarem. Hem rebut els motius de Ciutadilla (Prov. de Lleida) que publicarem amb gust més endavant. — *Faustinet Caratsus*: es molt pujat de to. — *Pastilles*: No hi ha de quel Vagi enviant que cada vegada que encerti el gust del públic li farem ídem. — *C. Uli Pich. A.*: Li publicarem els versos, que ens envia des de Melilla. — *Cachondo I*: Mirarem d'aprofitar lo que passa. — *Pel i Kuny*: Hospital 19. — *Famfaganxo*: Sembla mentida que una persona tant simpàtica com vostè, s'hagi pres tal com s'ha pres la contesta de la nostra correspondència. Sort que demostra ser un home de mon i un home de gust al enviar-nos els motius de la gran ciutat de Sabadell que publicarem al número vinent, agraint-li molt el que ens el hagi enviat. Comenci a preparar el terreno. — *Dos jóvenes papitescos de Villanueva i Geltrú*: Mes endavant, potser ne publicarem una nova remesa.

T.: Els hi anirem publicant perque el públic s'ha fet un tip de riure. — *R. R. (Corresponsal)*: Els motius publicats formaran part de la primera serie. Potser més endavant publicarem la segona. No's pot matar tot lo que es gras. — *Aquells dos del Hort*: Vostès tenen molt bona ploma i el que de vostès dos escriu, té molt bona lletra, però els finals no farien riure prou als nostres llegidors. — *C. M. F.*: La festa del Barri dels Ases, celebrada a Piera, i organitzada pels que pagan més contribució, sabem que va ésser esplèndida, però no'ns en podem ocupar perque ja fa masses dies que tingué lo que s'en diu, lloc. — *Si-de-cas*: Si de cas aprofitarem lo millor de lo que ens envia. — *Del coll? l'onze home*: Tindrem el gust de publicar-li. Els motius hauràn d'esperar el torn que nosaltres els hi tenim senyalat. — *Hi Mari Conde Mena*: Amb molt gust li publicarem el cuento que farà riure a les senyores i senyoretes que'ns lleixen. — *Un membre de la Societat del ventre*: Mirarem d'arreglar lo que'ns envia, perque tal com pinta es massa verd. — *Un tranquil*: Rebuts els xistosos motius de Ripollet, que seràn publicats a la seva deguda hora. — *Pim, pam, pum*: Aprofitarem les tres o quatre idees. — *Confetti*: Seràn publicats. — *Pere G. Carn*: Saludi als d'Esparraguera. Lo que'ns envia autèntic d'Olesa, es bonic però te la punta gastada de tant servir. — *Faustinet*: Per l'amor de Deu Faustinet, no s'ho prengui aixís. Lo que li varem dir que seria publicat ho serà: nosaltres li varem dir que li publicarem, però no li varem dir quan. — *Famfaganxo*: Es molt bonic, molt, però la punta final es una mica massa gastat, perque vostè mateix sab quantes i quantes baixades s'han publicat al PAPITU. — *Uns que en aquet moment no tenten res que fer*: Ho comentarem. — *En Xirinola de les Minories*: El seu nom no'ns es desconegut, però de lo que me pregunta no més li puc dir que si el seu treball anava inclòs en la carta del seu amic, debíem tirar el d'ell i el de vostè no'ns debia semblar tant elegant. Are li publicarem amb molt gust el treball que'ns envia, perque està molt bé. — *C. G. Ro i C.*: Aprofitem l'assumpto. — *Un sijetà*: Li publicarem els motius que'ns envia de la seva terra juntant-los amb els que ja tenim a la cartera.

L'HUMOR ESTRANGER

—Sobre tot no diguis a les altres m'ayones que ets cosina nostra.

—Vostè pesa cent kilos?
—Sí. Això t'estranya?
—M'esvera.

—Jo no les llenço mai les capses de mistos vuides.
—Doncs què en fa?
—Les dono als que'm demanen foc.

—Que ascriguís a un home, passí, però que'm tracti's d'avestruç, això me disgusta.

Casa Bastida

Passelg de Gracia, 18 (Xaflà Corts)

Grans Tallers de Confeccions : Formes Perfectes : Corte Superior

Gran Chic : Confecció Esmerada : Trajos a 10, 20, 30 i 40 pessetes els superiors

Relació de preus d'alguns articles per a demostrar les grans ventatges en totes les seccions:

Ermilles fantasia	Desde 2'95 Ptes.	Corbates pala grand, tot seda	0'95 Ptes
Pantalons plegats baix	» 4'95 »	1 dotzena colls i 1 de punys	4'95 »
Idem. per a Sport	» 4'95 »	Mitjons	1'95 »
Impermeables anglesos	» 25'00 »	Calçotets fantasia pretina piqué	2'95 »
Camises	8 per 5'00 »	Trajo interior fantasia	2'95 »
Camisa, coll, punys i corbata	3'95 »	Camisets	0'95 »
Sombrero canotier palla	2'95 »	Tirants	0'75 »
Gorres angleses	1'95 »	Lligacames	0'50 »
Sabates forma americana	9'95 »	Mocadors, mitja dotzena	2'50 »

Aquesta casa sols ven al comptat i fa regalos als seus compradors.

Quant més barato venem més augmenten nostres negocis.

La Casa BASTIDA envia a totes parts sos encàrrecs i sols envia catàlegs per son sistema especial adjunt un centímetre i mostres mitjansant una quantitat mínima de 5 pessetes a compte del negoci.

LADILLAS (cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (carrer Nou)

LES INJECCIONS I LAVATGES

en els fluxos recents, generalment ademés d'allargar la curació solen produir complicacions. El sàndalo i l'arheol esmortueixen al principi la malaltia, però tenen l'inconvenient de que en general no l'acaben, puix deixant de pendre'ls surt altra vegada el mal, lo que fa que novament se torni a pendre'ls mateixos arheol i sàndalo i s'esmortueix altra volta; se deixen de pendre i ve altra vegada i sempre aixís, no conseguint altra cosa que fatigar els ronyons, produint dolors molt forts. Amb les antigues especialitats Paradel·l res d'això succeeix, i en pocs dies i sense perill s'arriba a una absoluta curació, sense ulteriors conseqüències, gastant relativament poc, lo que està provat fins l'evincència per vintisis anys d'exit.

DR. SERRALLACH

Especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinaries
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12

Consulta econòmica : De 7 a 9.—Jovellanos, 9

CICLES
PATINS
JERSEIS

SANROMA

PILOTES de FOOTBALL y TENNIS y tota classe d'articles de

SPORT MOTOCICLETES y SIDDE CARS SUN

A. SANROMÁ - Balmes, 62 - Teléfono 1445 - BARCELONA

INSTITUT D'ESTÉTICA

"BELLESA - HIGIENE"

RAMBLA DEL CENTRE, 7, PRAL.

Arrugues, taques, cicatrius, erupcions i malalties de la pell. Correcció del nas. Extirpació elèctrica del pèl moixi (vello). Calvícies i caiguda del cabell. Curació definitiva de l'obesitat. Massatge. Manicura, etc. Demanis follet.

Informació gratuïta a les 11 i a les 4.-Correspondencia

— I vols dir que és una Societat de confiança?
 — All Centre de la meua filla no s'hi fiquen tots els membres que volen.